

A Magyar Köztársaság
igazságügyi és rendészeti minisztere

IM/BÜNT/2006/552 /3 ,

Dr. Schiffer András úr részére

ügyvivő

Társaság a Szabadságjogokért

B u d a p e s t

Víg utca 28. I/3.

1 0 8 4

Tisztelt Ügyvivő Úr!

A Magyar Helsinki Bizottsággal közösen írt, 2006. szeptember 22-i nyílt levelükben Önök azt kérik, hogy tegyek meg *„minden intézkedést annak érdekében, hogy a törvény szigorú valójában csak azokra szíjtson le, akik arra rászolgáltak, és hogy az előzetes letartóztatást mint a személyi szabadságot legsúlyosabban korlátozó kényszerintézkedést csak olyan esetekben alkalmazzák, amikor arra valóban szükség van”*.

A büntetőeljárásról szóló törvény előzetes letartóztatásra vonatkozó szabályai megfelelnek a nemzetközi előírásoknak, és annak alkotmányosságát biztosítják a törvényben szereplő eljárási garanciák is. Ilyen alkotmányos garancia, hogy előzetes letartóztatást csak bíróság (a vádemelést megelőzően, ún. nyomozási bíró) és kizárólag a terhelt előzetes meghallgatása után rendelhet el. Az elrendelésről szóló döntéshozatal kapcsán helye lehet bizonyítási cselekmény elvégzésének, helye van jogorvoslatnak, továbbá amennyiben azt a bíróság elégségesnek látja, elrendelhet helyette lakhelyelhagyási tilalmat, vagy házi őrizetet is. Garancia továbbá az is, hogy az előzetes letartóztatás tárgyában soron kívül dönt a bíróság.

Az előzetes letartóztatás elrendelésének többféle oka is lehet, ezeket minden esetben külön vizsgálni kell. Indok lehet a szökés, illetve elrejtőzés, valamint annak veszélye; a tanúk befolyásolásának, megfélemlítésének, a tárgyi bizonyítási eszközök, okiratok megsemmisítésének, illetve elrejtésének vagy a bűnisméltlésnek a veszélye. Amennyiben a bíróság úgy ítéli meg, hogy akár az egyik ok is fennáll, elrendelheti az előzetes letartóztatást. Álláspontom szerint az előzetes letartóztatás elrendelésére vonatkozó büntető jogszabályok kellően pontosak és megfelelő garanciákat biztosítanak ahhoz, hogy kényszerintézkedés alkalmazására ténylegesen csak akkor kerülhessen sor, ha az valóban szükséges és indokolt.

Az előzetes letartóztatásról való döntés a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. A hatalommegosztás alkotmányos elvéből következően a független magyar bíróságok egyedi ügyben történő döntéshozatalára a kormány egyik tagja sem, így az igazságügyi és rendészeti miniszter sem gyakorolhat hatást.

Meggyőződésem, hogy a független és pártatlan magyar bíróságok a legjobb tudásuk szerint jártak (járnak) el, és az elmúlt héten történt események során őrizetbe vett személyek közül kizárólag azoknak az előzetes letartóztatását rendelték el, akiknél ezt a törvény alapján indokoltnak látták. Bízom abban is, hogy amennyiben mégis megkérdőjelezhető valamelyik bírósági döntés, azt a fellebbezést követően a másodfokú bíróság megfelelően orvosolni fogja.

Észrevételeiket ezúton megköszönve, munkájukhoz további sok sikert kívánok!

Budapest, 2006. szeptember „...”

Üdvözlettel:

Dr. Petrétei József